Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

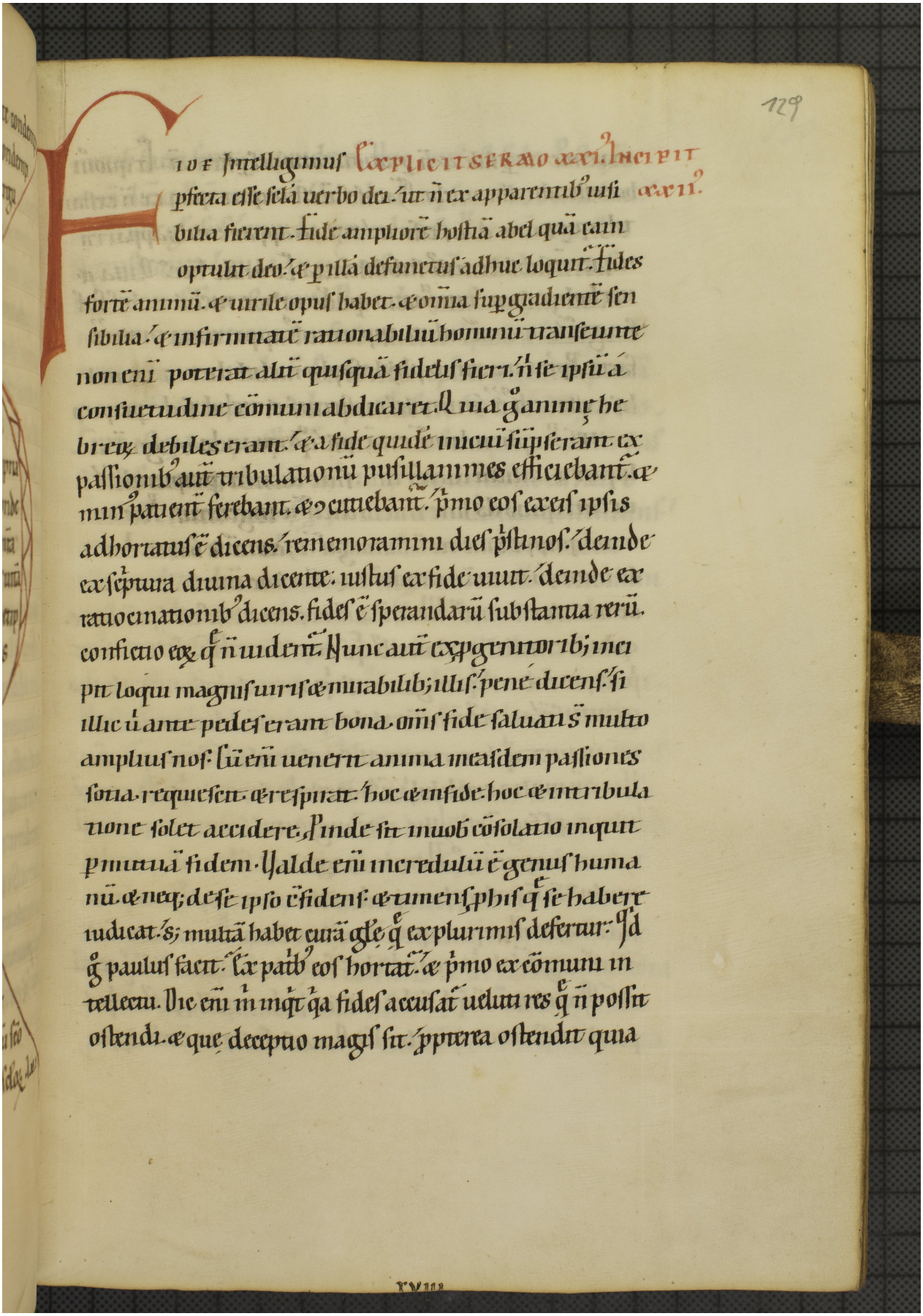

129

Fide intelligimus Explicit sermo xxi. Incipit xxii.
ꝑfecta esse sela uerbo dei. ut ñ ex apparentib⁹ uisi
bilia fierent. Fide ampliorē hostiā abel quā eam
optulit deo. ⁊ p illā defunctus adhuc loquit. Fides
fortē animū. ⁊ uirile opus habet. ⁊ omnia supgradiente sen
sibilia. ⁊ infirmitatē rationabiliū hominū transeunte
non enī poterat alīt quisquā fidelis fieri. ñ se ipsū á
consuetudine cōmuni abdicaret. Qui a g animę he
bre debiles erant. ⁊ a fide quidē mucū sūpserant ex
passionib⁹ aut tribulationū pusillanimes efficiebant. ⁊
min patientē ferebant. ⁊ cuiebant. ꝑ primo eos exercs ipsis
adhortatus ē dicens. ⁊ renemoramini dies pstinos. ⁊ deinde
ex sēptura diuina dicente. iustus ex fide uiuit. ⁊ deinde ex
ratiocinationib⁹ dicens. fides ē sperandarū substantia rerū.
confictio ex q ñ uidentē. Nunc autē exp gentoribus inci
pit loqui magnis uirtutib⁹ mirabilib⁹ illis. ⁊ pene dicens. si
illic ú ante pedes erant bona. omnis fide saluati s multo
amplius nos. Cū enī uenerit anima mea sedem passiones
sotia. requiescent. ⁊ respirat. hoc ⁊ in fide. hoc ⁊ in tribula
tione solet accidere. Unde sit in uob cōsolatio inquit
p mutuā fidem. Valde enī incredulū ē genus huma
nū. ⁊ neq; de se ipso ē fidens. ⁊ tumens. phis q se habere
iudicat. s; multā habet curā gle q ex plurimis deferatur. Qd
g paulus facit. ex patib⁹ eos hortat. ⁊ p primo ex cōmuni in
tellectu. Dic enī in inqt qa fides accusat ueluti res q ñ possit
ostendi. ⁊ que deceptio magis sit. ꝑ ppterea ostendit quia